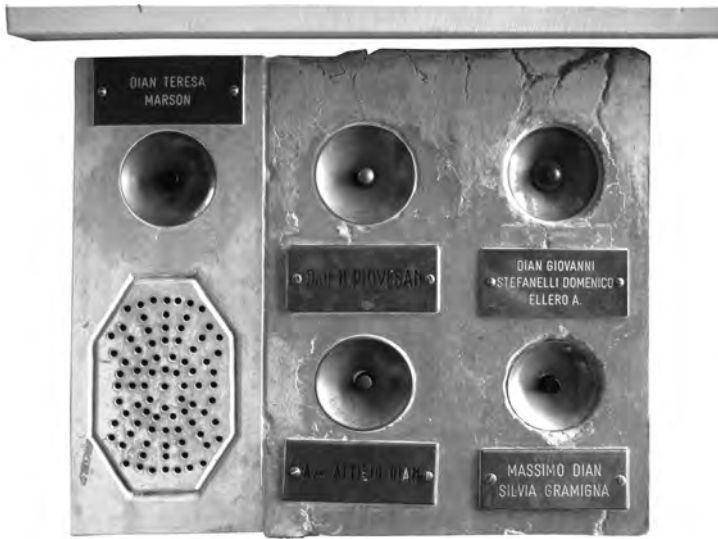

ганна осадко

знаки приватної пунктуації

поезії

З талтого боку сну

обітниці

...і коли почали збуватися всі обітниці: і гори зійшлися, і води розійшлися по праву та ліву руку, і слова усі – мовлені та зловлені – стали неопалимою купиною, а первородство, у золоте руно загорнуте, стало фактом невідворотним – як ти думаєш: – *чи злякався Яків?*

Чи тремтіли його пальці, судомно стискаючи руку брата зрадженого?

Чи чув у собі сміх дітей ненароджених – обраних_бо_коханих? Чи вірив голосу незнайомому Господа свого небаченого – «Не бійся, бо то Я тебе викупив, Я покликав ім'я твоє, ти – Мій»?...

...і коли почали збуватися всі обітниці – йому та їй дані, – коли слова їхні стали кров'ю та тілом, а речі набули форми, а формі повернули колір, і коли світ їхній здійснився, як осінній ранок – як ти думаєш: – *чи злякалася вона?*

Чи тремтів прутик у її пальцях, коли виводила на вільготних пісках узбережжя п'ятого океану слова найважливіші? Бо ж як напишеш – так воно і станеться врешті...

Чи чула, чи дослухалася, як спадають води Великого Потопу в її серці, і все стає на свої місця, і новий світ – удруге сотворений! – починається з найпершого листочка?

Чи вірила голосу незнайомому, що летів срібною павутинкою бабиного літа, і шепотів їй просто у серце: «Не бійся нічого, бо все вже написано. Бо й вода тебе не втопить, і вогонь тебе вже не спалить, бо первородство, Серце, дається не за правом закону, а за правом любові»?..

*...і грілася сонцем, бо й сама була сонцем –
світові сотвореному
і Тобі.*

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка,
повну версію книги.